

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **J.B.**, bytem ■■■, zastoupeného JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1, proti žalovanému **Hasičskému záchrannému sboru Libereckého kraje**, se sídlem Barviřská 29/10, Liberec III, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti služebního funkcionáře,

t a k t o :

- I. Soud žalovanému ukládá, aby ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce ze dne 18. 2. 2016 o poskytnutí náhrady za škodu způsobenou služebním úrazem.**
- II. Žalovaný je povinen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci k rukám jeho právního zástupce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1, náklady řízení ve výši 20 392 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v zákonné lhůtě podanou žalobou domáhal, aby žalovanému bylo uloženo vydat rozhodnutí o nároku žalobce na náhradu škody na zdraví a nahradit žalobci náklady řízení.

Žalobce v žalobě konstatoval, že dne 18. 2. 2016 požádal ředitelku kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje (dále jen „HZS LK“), jako služebního funkcionáře příslušného k rozhodnutí o náhradě škody podle čl. 9 písm. p) Pokynu generálního ředitele hasičského záchranného sboru č. 41/2015, kterým se stanoví pravomoci generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky a vedoucích organizačních částí Hasičského záchranného sboru České republiky jednat a rozhodovat ve věcech služebního poměru, o poskytnutí náhrady škody na zdraví ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen

„služební zákon“). Konkrétně žádal o náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti žalobce ke službě od 26. 5. 2014 do 9. 6. 2015, náhradu za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě (za dobu od propuštění žalobce ze služebního poměru), náhradu za bolest, náhradu za ztížení společenského uplatnění, náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a jednorázové odškodnění. Na žádost žalobce reagoval ředitel HZS LK písemností ze dne 17. 3. 2016, č. j. HSLI-559-2/KŘ-K-2016, v níž žalobci sdělil, že souvislost jeho úrazu s výkonem služby lékařská komise vyloučila. Žalobce proto dne 14. 4. 2016 znovu požádal o vydání rozhodnutí a upozornil na to, že o náhradě škody není příslušná rozhodovat lékařská komise, ale služební funkcionář. Ředitel HZS LK žalobci odpověděl písemností ze dne 9. 5. 2016, č. j. HSLI-559-4/KŘ-K-2016, v níž zopakoval, že pro služebního funkcionáře je závěr pravomocného lékařského posudku lékařské komise rezortního zdravotnického zařízení závazný. Žalobce má proto za to, že bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti služebního funkcionáře.

K žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který uvedl, že žalobce dne 26. 5. 2014 utrpěl úraz při výkonu služby, který byl uznán jako úraz služební. Neschopnost žalobce k výkonu služby trvala od 26. 5. 2014 do 9. 6. 2015. V souvislosti se služebním úrazem poskytl žalovaný žalobci náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě ve smyslu § 102 odst. 1 služebního zákona. Na základě posudku lékařské komise Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra, Oblastního zdravotnického zařízení Ústí nad Labem ze dne 7. 8. 2014 bylo konstatováno, že žalobce není schopen výkonu služby v bezpečnostním sboru, souvislost nemoci nebo úrazu s výkonem služby lékařská komise vyloučila. Závěr lékařské komise žalobce nerozporoval. Posudek lékařské komise je posouzením zdravotní způsobilosti k výkonu služby na služebním místě a jeho závěr je pro příslušného služebního funkcionáře závazný. Žalobce byl proto podle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona propuštěn ze služebního poměru. Nápravy pravomocného rozhodnutí lze dosáhnout obnovou řízení podle § 92 odst. 1 písm. a) služebního zákona, jestliže vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl účastník řízení, jemuž je ku prospěchu, bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit, a tato skutečnost může mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí. Pokud má být novým důvodem ve smyslu citovaného ustanovení o podmínkách obnovy řízení závěr lékařského posudku komise Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou, nepodal dle žalovaného žalobce žádost o obnovu řízení v zákonem stanovené lhůtě. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout, protože žalobce nevyčerpал všechny prostředky k dosažení účelu, který sleduje.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce zdůraznil, že jeho podání ze dne 18. 2. 2016 nebylo žádostí o obnovu řízení ve vztahu k rozhodnutí o propuštění, případně o obnovu řízení ve vztahu k posudku lékařské komise, jímž byl uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu služby v bezpečnostním sboru. Žalobce zopakoval, že se jednalo o žádost o náhradu škody na zdraví v důsledku služebního úrazu, o níž dosud ze strany žalovaného nebylo rozhodnuto.

Ve věci proběhlo dne 25. 8. 2016 ústní jednání před soudem, při němž žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Při jednání byl proveden důkaz žádostí žalobce o poskytnutí náhrady za škodu na zdraví způsobenou služebním úrazem ze dne 18. 2. 2016 adresovanou ředitelce kanceláře ředitele HZS LK, vyjádřením ředitele HZS LK ze dne 17. 3. 2016 k žádosti žalobce o poskytnutí náhrady za škodu na zdraví způsobenou služebním

úrazem ze dne 18. 2. 2016 a písemností žalobce ze dne 14. 4. 2016 adresovanou řediteli HZS LK. Tyto listiny potvrdily tvrzení žalobce uvedené v žalobě.

Ze správního spisu, který si soud od žalovaného vyžádal, bylo zjištěno, že ředitel HZS LK reagoval na žádost žalobce o vydání rozhodnutí ve věci ze dne 14. 4. 2016 písemností ze dne 9. 5. 2016, č. j. HSLI-559-4/KŘ-K-2016, v níž uvedl, že rozhodnutí o propuštění žalobce ze služebního poměru je pravomocné a že změny pravomocného rozhodnutí lze dosáhnout obnovou řízení podle § 92 odst. 1 písm. a) služebního zákona, jestliže vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl účastník řízení, jemuž je ku prospěchu, bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit, a tato skutečnost může mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí. Závěrem ředitel HZS LK konstatoval, že žalobce žádnou novou skutečnost, která by měla vliv na přiznání nároku na náhradu škody, nedoložil, a řízení před služebním funkcionářem, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ve věci, tak nelze obnovit.

V souladu s § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, když ověřil, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, jak předpokládá § 79 odst. 1 s. ř. s. Za takový prostředek k ochraně proti nečinnosti soud považuje písemnost žalobce ze dne 14. 4. 2016 adresovanou řediteli HZS LK, v níž žalobce žádal, aby věcně příslušný služební funkcionář vydal rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 18. 2. 2016 o poskytnutí náhrady za škodu způsobenou služebním úrazem.

Podle § 100 odst. 1 služebního zákona „*bezpečnostní sbor odpovídá příslušníkovi za škodu způsobenou služebním úrazem*“. Podle § 101 služebního zákona „*příslušník, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, má nárok na a) náhradu za ztrátu na služebním příjmu, b) náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění, c) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením, d) jednorázové odškodnění, e) náhradu věcné škody*“.

Předně je třeba zdůraznit, že o žádosti osoby ve služebním poměru o poskytnutí náhrad podle § 101 služebního zákona vede služební funkcionář správní řízení. V této situaci vystupuje jako správní orgán, jehož úkolem je rozhodnout o subjektivních právech žalobce jako účastníka řízení. Nejedná se tedy o realizaci vztahů nadřízenosti a podřízenosti uvnitř organizační struktury orgánu veřejné moci, nýbrž o výkon veřejné správy sui generis, určený specifickým charakterem státně zaměstnaneckého poměru (blíže srov. rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 As 29/2003 - 97, publ. pod č. 415/2004 Sb. NSS). Relevantní platné právo na věc dopadající je proto pouze služební zákon, konkrétně jeho ustanovení upravující řízení ve věcech služebního poměru (§ 169 a násl.) a další zákony a obecně závazné předpisy tyto zákony provádějící. Kdo je příslušným služebním funkcionářem k vydání rozhodnutí o náhradě škody v prvním stupni vyplývá z Pokynu generálního ředitele hasičského záchranného sboru č. 41/2015, kterým se stanoví pravomoci generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky a vedoucích organizačních částí Hasičského záchranného sboru České republiky jednat a rozhodovat ve věcech služebního poměru (čl. 9 písm. 9).

V projednávaném případě je zjevné, že žalovaný ke dni ústního jednání před soudem o žádosti žalobce nerozhodl a z vyjádření ředitele HZS LK ze dne 9. 5. 2016 jasně vyplývá, že o ní ani rozhodnout nehodlá. Návrh žalobce proto soud shledal důvodným a uložil žalovanému dle § 81 odst. 2 s. ř. s., aby ve lhůtě 60 dnů (§ 175 odst. 5 služebního zákona) od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce ze dne 18. 2. 2016 o poskytnutí náhrady za škodu způsobenou služebním úrazem.

Soud není oprávněn rozhodnout namísto nečinného správního orgánu, neboť tím by došlo k nepřipustnému nahrazení moci výkonné mocí soudní. Rozsudkem soudu nedochází ani k jakémukoliv předjímání výsledku řízení a obsahu rozhodnutí správního orgánu. To je věcí hmotněprávní úpravy a náležitého posouzení ze strany správního orgánu. Soud tudíž ukládá pouze povinnost vydat rozhodnutí, a to ve stanovené lhůtě. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti se nelze zabývat meritem řízení před správním orgánem, nýbrž jen tím, zda správní orgán postupuje v přiměřeném čase, resp. v zákonné lhůtě a bez zbytečných průtahů.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, proto soud uložil žalovanému uhradit žalobci náhradu nákladu řízení v plné výši. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč a odměnou a náhradou hotových výdajů a náhradou za promeškaný čas jeho zástupce. Odměna zástupce činí za čtyři úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby, podání repliky, účast na jednání před soudem) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 12 400 Kč. Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 1 200 Kč (4 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu) a náhrada za promeškaný z částky 600 Kč (6 půlhodin za cestu na jednání z Prahy do Liberce a zpět dle § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21 % činí po zaokrouhlení částku 17 182 Kč. K tomu soud přičetl cestovní náhrady. Při jejichž výpočtu vycházel soud z následujících skutečností: vůz Mazda 6; vzdálenost Praha - Liberec - Praha = 222 km; spotřeba dle údaje v technickém průkazu o spotřebě pro kombinovaný provoz podle norem Evropské unie podle § 158 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, činí 5,6/100 km; sazba základní náhrady za 1 km činí 3,80 Kč [§ 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce]; cena za litr motorové nafty podle vyhlášky č. 385/2015 Sb. činí 29,50 Kč, to vše po korunovém zaokrouhlení činí 1 210 Kč. Žalobci tak náleží odměna v celkové výši 20 392 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 25. srpna 2016

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu